

Jerzy Kern,

Przyczynek

Rzecz w swej istocie jest blaha,
Ot taki sobie przyczynek:
Dostałem ci ja pudełko
Pralinkopodobnych pralinek.

Z żoną doszliśmy do wniosku
(Mimo cieknącej nam ślinki)
Ze zjeść powinniśmy stylowo
Pralinkopodobne pralinki.

Nie gdzieś przed telewizorem,
Nie tak po prostu na chama,
Ale wytwornie, z fasonem,
Jak dandys i wielka dama.

Wiec ubraliśmy się ślicznie,
(Szafę ma każde osobną)
W garintur wełnopodobny
I kieckę jedwabiopodobną.

Ja byłem w świetnym humorze,
Ona wręcz wniebowzięta ...
Nóżki swe obuliśmy
W skóropodobne bucięta.

...

Patrząc na siebie z podziwem,
Komplementując się wzajem,
Pojechaliśmy przez miasto
Tramwajopodobnym tramwajem.

Potem malukti spacerek,
Co dzisiaj coras już rzadsze,
I zasiedliśmy w fotelach
W teatropodobnym tearze.

Komedopodobną komedię
Grali, takie tam kpinki,
A myśmy sobie wcinali
Pralinkopodobne pralinki.

Verkinto de tiu ĉi Pola poemo estas JERZY KERN (*1920-12-29 – †2010-10-29).

Arg-641-1292 (2013-01-07 16:50:19)

Pri la poeto legu la vikipediajn retejojn: http://pl.wikipedia.org/wiki/Ludwik_Jerzy_Kern kaj http://de.wikipedia.org/wiki/Ludwik_Jerzy_Kern.